

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

«Справа не у відсутності духовності. Є інша небезпека: хибна духовність.»

«Особистість не може бути засобом ні для чого – ні для праці, ні для насолоди. Особистість – тільки самоціль.»

Усі, хто його знав, дивувалися не лише широті його гуманітарних, зокрема, філософських знань, а й дивовижній ерудиції в усіх наукових галузях. Висока культура, людяність, особиста відповідальність за все, що відбувається у світі, країні, інституті, особистій долі, непідробна увага до кожної людини, бажання допомогти, стимулювати до саморозвитку, підтримати в складних ситуаціях створили той авторитет, який справді мав Сергій Борисович. Він виховав кілька поколінь філософів, лишаючись для всіх негасним світилом-поводирем у пошуках істини. 30 червня 2010 року, на 81 році життя, український філософ і культуролог Сергій Борисович Кримський помер. В честь філософа в Бахмуті існує вулиця та провулок Сергія Кримського.

Крот Н.М., курсант 2-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: доцент кафедри
філософії права та юридичної логіки,
кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

ВИДАТНИЙ ФІЛОСОФ XX СТОЛІТТЯ КЛОД ЛЕВІ-СТРОСС

Говорячи про філософію, перше що хочеться відмітити - це глибину цієї науки, адже занурюючись навіть в якісь прості речі, з філософської точки зору дивуєшся наскільки багато ми не можемо пізнати. І саме філософи допомагають осмислити свої думки шляхом своїх власних

Клод Леві- Стросс народився в єврейській родині в Брюсселі. Його батько, Реймон Леві-Стросс, був художником-портретистом, як і обидва його брата, дід по материнській лінії, Еміль Леві - головним рабином Версаля, мати Клода - Емма Леві - повернулася до батьків і антрополог виріс у будинку діда у Версалі. У своїх мемуарах Клод Леві-Стросс згадує, що атмосфера в будинку була богемною, йому з дитинства прищеплювалася любов до музики на прикладі його прадіда - композитора Ісаака Стросса.

Леві-Стросс поновлює в XX столітті антропологічні дослідження шляхом структурного аналізу, який застосовує для вивчення первісного суспільства. Мета запропонованої мислителем структурної антропології полягає не в простому розгляданні фактів, а в конструюванні «моделей», виходячи з емпіричних матеріалів, зібраних під час поїздок, зокрема до індіанців Америки.

Леві-Стросс вивчає звичаї, ритуали, але особливо міфи примітивних спільнот, щоб з'ясувати несвідомі структури, керуючі їх пристроєм. Він показує, що «примітивна» думка, далека від логічної, здатна здійснювати складну і точну класифікацію реальності. «Первісне мислення», будучи

«конкретним», тому не може розглядатися як регрес по відношенню до раціональної або логічної думки, а навпаки, є однією з форм діяльності людського розуму в цілому. Леві-Стросс також відкидає ідею переваги західної культури над примітивними цивілізаціями, наполягаючи на необхідності визнання «відмінності» культур. Леві-Стросс називає «етноцентризм» забобонами, що полягають в автоматичному виключенні з культури всього, що не відповідає нормам, за якими живе людина.

У роботі «Походження звичаїв» Леві-Стросс продовжує структурний аналіз міфів. Саме Клод Леві-Стросс побачив у змісті міфів однакові форми, котрі він назвав «безсвідомими структурами, котрі лежать у кожному соціальному становленні та звичаї». Специфіка культури така, підкреслював філософ, що коли людина приходить у цей світ, вона приходить, так би мовити, на усе готове. Їй залишається лише все це засвоїти. Це все добре видно на прикладі мови. Індивіду не потрібно вигадувати мову. Мова завжди йде попереду. Говорячи слова, ми кажемо не стільки те, що підказує серце, скільки те, що диктує мова. Вона знає усе, що людина може сказати; єдине чого вона не знає, так це те, про що піде мова у конкретний момент. Адже розмова – це обмін знаками, вже зафіксованими у коді звичаїв та хороших манер. Якщо людина говорить іншій людині певну фразу, то ця інша людина обов'язково відповість іншою певною фразою. Простежуючи крок за кроком розвиток одного міфу, він приходить до багатьох інших, які вносять для нього ясність і дозволяють помітити органічні зв'язки, що об'єднують їх.

Вивчаючи співвідношення біологічного (природного) і соціального у людській поведінці, Клод Леві-Стросс дійшов висновку, що первинним і основним у ній є наявність формальних структур взаємин між людьми: на поведінку людини найбільший вплив мають символічні форми, традиції і ритуали, прийняті у конкретно цій культурі, так само прийняття певного формального способу спілкування — конкретної мови, що, власне, може визначити суспільні інститути й взаємини у певному соціумі, спроможне, як моделювати і стимулювати їхній розвиток, так і здатне стримувати його, консервуючи певний соціальний рівень суспільства.

Водночас учений в жодному разі не відкидає впливу зовнішніх чинників на розвиток соціальних груп. Важливим постулатом структурної антропології Леві-Строса стало тлумачення міфу й сакрального знання як фундаментального змісту колективної свідомості, підвалини стійких соціальних структур. Вчений навіть зробив суперечливі пошуки позасоціальної основи суспільного життя, зводячи її до обрахунків і формалізації стереотипів людської поведінки. Безперечною заслугою Клода Леві-Строса є міждисциплінарність досліджень первісного суспільства і мислення доісторичної людини, обробка величезного фактологічного матеріалу й вироблення на його основі теорії первісного мислення як метафоричного сприйняття дійсності на чуттєвому рівні.

Цитати мислителя:

«Світ почався без людини і закінчиться без неї»

*АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ*

«Образ не може бути ідеєю, але може грати роль знаку або, точніше, співіснувати з ідеєю в знаку».

«Кожен новий крок на шляху прогресу дає нову надію і пов'язаний з подоланням нових труднощів»

"Цивілізація, ґрунтована на принципі і ідеї підвищеної думки про себе, є гнилою від самого свого народження»

«Жодне суспільство не є досконалим».

Косяк К. курсант 2-го курсу ННІ №3 НАВС

Науковий керівник: доцент кафедри

філософії права та юридичної логіки,

кандидат філософських наук, **Петрова Г.М.**

***ЛЕВ ІСААКОВИЧ ШЕСТОВ – ВИДАТНИЙ КИЇВСЬКИЙ ФІЛОСОФ ХХ
СТОЛІТТЯ***

Справжнє ім'я філософа – Єгуда Ісаакович Шварцман. Народився у Києві в сім'ї комерсанта 31 січня (12 лютого) 1866 року. В 1884 році вступив на математичний факультет Московського університету, через рік перейшов на юридичний факультет. Був виключений з університету за участь у політичних виступах студентів. Завершив освіту на юридичному факультеті Київського університету (1889).

У 1918 році переїхав до Києва, читав курс давньої філософії в Народному університеті. Через рік переїхав до Ялти, став приват-доцентом Таврійського університету (Сімферополь). У січні 1920 року разом із сім'єю проживав у Константинополі, Генуї, Парижі, Женеві. З 1921 року осів у Парижі. Читав доповіді з творчості Достоевського в Релігійно-філософському товаристві та Народному університеті, став викладачем російського історико-філологічного факультету Паризького університету, де протягом 15 років читав курс філософії. Саме у Парижі Лев Шестов нарешті позбувся своєї роздвоєності й цілковито віддався філософії.

У 1898 році виходить перша книга Шестова – «Шекспір і його критик Брандес». Важливою віхою у творчій біографії філософа стали роботи «Добро і зло у вченні гр. Толстого і Фр.Ніцше» (1900), «Достоевський і Ніцше: Філософія трагедії» (1903) та ін.

Шестов стає знаменитим 1905 року — після виходу його книги «Апофеоз безґрунтовності». Критики називали філософію Шестова «бунтом проти розуму», хоча насправді він повставав проти нав'язування людині стереотипів суспільної свідомості. Філософ завзято обстоював самодостатність життєвого світу вільної особистості, уславившись своїм протиставленням віри — розуму, почуття — знанню, святого — моральному, одкровення — науці (або, як він писав, Єрусалима — Афінам).